

INFORME POLÍTIC MESA NACIONAL 13 FEBRER

Celebrem esta Mesa Nacional en un context on l'emergència sanitària i les conseqüents crisis socials i econòmiques estan tenint uns efectes molt dolorosos tant des del punt de vista personal com col·lectiu.

A finals de 2020, tots els indicadors alertaven sobre perillous increments en el número de persones contagiades, cosa que indefectiblement provocaria un augment de la pressió hospitalària, d'ocupació d'UCI's i, lamentablement, també defuncions.

Per això des de Compromís es van proposar que s'enduriren les mesures restrictives particularment en els espais de socialització o que fomentaren la mobilitat. Després d'haver aconseguit que es tornaren a reunir els òrgans corresponents (Mesa Interdepartamental de Seguiment del Covid), que no es convocaven des de finals de març del 20, Compromís va mantindre una postura ferma, cohesionada i solvent.

Lamentablement algunes de les nostres propostes no van assumir-se i es va optar per visions mercantilistes (Salvem el Nadal) amb unes conseqüències conegudes per tothom.

Cal dir que la nostra postura ha sigut sempre d'absoluta lleialtat i corresponsabilitat, de fer propostes on toca, quan toca i com toca. Però en última instancia les decisions en matèria sanitària o derivades de l'estat d'alarma (confinaments, toc de queda, etc.) són competència exclusiva de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública i del President. No es tracta, per tant, de decisions col·legiades del Consell. Això no significa que no ens corresponsabilitzem de les decisions, però és important distingir les decisions unipersonals de les col·lectives.

Hem iniciat 2021 amb unes xifres inassumibles conseqüència de no haver restringit més la mobilitat quan s'estava a temps tal i com es demanar tant per Mónica Oltra com pel conjunt de Compromís.

No es va fer cas quan es demanava prudència, trellat i mesures mes contundents amb el clar objectiu de salvar vides, mentre hi havia qui sols pensava en salvar el Nadal a grans superfícies, els ponts festius i els blacks fridays. Estava clar que no s'havia après res del que suposava donar renda solta a la pandèmia i crear nous focus de masses concentrades en ple hivern en locals tancats i centres comercials de gom a gom, amb normes un poc laxes i poc de control.

Ara fa un any que va començar esta emergència sanitària i la societat en el seu conjunt hem adquirit una experiència que ens ha de servir per no repetir errades.

En este últim semestre hem vist com s'ha passat de tindre una situació controlada i ser de les comunitats autònomes amb menys xifres de contagis, a superar totes les mitjanes encapçalar, desgraciadament, molts indicadors..

No obstant tot això el Govern del Botànic ha seguit treballant i coordinant l'acció política en tots els àmbits acudint a les necessitats essencials i bàsiques en estos temps de crisi. Per això en estos mesos s'han dictat normes de prevenció i protecció de la salut pública, de protecció i ajuda de les capes més vulnerables, de persones i col·lectius afectats per la crisi econòmica i social, ajudes a persones del sector autònom, afectades pels ERTOS, del sector comercial, hostaleria, etc.

La vacuna obri també un raig d'esperança en la lluita contra la pandèmia. Hem demanat i seguim demanant que l'administració de la vacuna ha de seguir criteris estrictament sanitaris, atenent prioritàriament al personal de risc, on el virus ha demostrat una especial letalitat, i també a les seues cuidadores i cuidadors, a qui està en centres sanitaris i sociosanitaris en primera línia, no solament personal sanitari, sinó també de serveis, de neteja, d'atenció directa.

I per això considerem d'una profunda immoralitat qui, fent un ús il·legítim del seu poder, de la seua influència o de la seua informació, s'ha vacunat furtant eixa esperança al seu destinatari legítim i traficant així amb la vida d'una altra persona.

Però la vacuna no és tampoc la solució màgica que permet abaixar la guàrdia. El virus continua i està mostrand una capacitat d'adaptació i mutació que continua sorprenent i, per tant, cal mantindre les mesures necessàries per a la protecció de la salut pública i de la vida de totes les persones.

I també denunciem que la vacuna no pot ser un privilegi ni dels rics ni dels països rics. La pandèmia confirma el que ja sabíem: que, fins i tot la malaltia i la mort distingeix entre rics i pobres, entre homes i dones, entre països i continents. Per això ens sumem a la campanya d'Amnistia Internacional i demanem al Govern d'Espanya que s'unisca a la petició de la Organització Mundial del Comerç perquè la vacuna arribe a tots els països del món, i no solament als que puguen pagar les patents imposades per les grans multinacionals farmacèutiques.

A més, a propòsit de les vacunes, cal una reflexió sobre el paper d'Europa en la reacció davant la crisi sanitària. Per un costat, trobem encertat i encoratjador que Europa haja activat un mecanisme de fons de recuperació amb una dotació econòmica que servisca a un doble propòsit : reactivar l'economia i protegir als col·lectius socials més colpejats per les conseqüències de la pandèmia, i dirigir els fons a objectius de

sostenibilitat i d'adaptació als reptes digitals i de transició ecològica. Sense cap dubte, un gir que cal posar en valor respecte a la manera en què Europa va exigir i condicionar l'eixida de la crisi econòmica anterior, on la troika va ofegar estímuls socials en favor del rescat bancari i retallades en serveis fonamentals. Ara bé, també Europa, en la gestió de la pandèmia i respecte la recerca de la vacuna, va optar per una multimilionària inversió pública en investigació que ha ofert resultats exitosos però subjecta a relacions contractuals amb la indústria farmacèutica que ens tornat a situar en una posició dèbil, compromesa, submisa i sotmesa a dinàmiques de mercat indecents.

Este últim any, com dèiem, tota l'acció política ha pivotat sobre la pandèmia i les seues conseqüències, però l'activitat ordinària no s'ha detingut.

El curs polític s'iniciava en setembre amb un calendari que culminaria amb l'aprovació del sisè pressupost autonòmic. Sis pressupostos consecutius aprovats en temps i forma, un fet que moltes altres comunitats autònomes no han pogut fer. Però en esta ocasió no va ser fàcil. El pressupost presentat a les Corts no era el que havia aprovat el Consell, situació que va generar una crisi sense precedents que va desembocar en la presentació d'una fe d'errades de més de 200 pàgines per part del Conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Esta crisi no va ser un fet aïllat. De fet esta legislatura és molt diferent a la del 2015. Quan el PSPV va dissoldre les Corts i va avançar les eleccions autonòmiques ho va fer amb un objectiu clar: obtindre número d'escons suficients que li permetera aliances amb altres forces polítiques i no haguera de dependre de Compromís en exclusiva. En canvi, el resultat de les eleccions autonòmiques de 2019 no deixaren cap altra possibilitat que una nova reedició del Botànic, cosa que era exactament el contrari del que es pretenia quan es va prendre aquella decisió que va fracturar el Consell, Per això podem dir que el PSPV encara no ha superat l'avançament electoral.

La conseqüència és que en esta legislatura estem veient tendències preocupants: Decisions unilaterals i presidencialistes en la gestió de la pandèmia, creació de grups d'experts al marge dels òrgans, rodes de premsa contraprogramant la que ofereix la Portaveu del Govern i encapçalades sempre per Presidència i la Conselleria de Sanitat... I també, intents de dividir a Compromís intentant arrossegar a consellers a esta estratègia per crear una visió distorsionada de la realitat.

Així i tot, es va aprovar el projecte de llei de pressupostos de 2021. Uns comptes per a l'any que ve que superaran els 25.000 milions d'euros per a actuar en una situació excepcional derivada de la pandèmia. Destaquen les partides destinades a sanitat, que creixen un 10% per a enfrontar la Covid-19. Són 2.605 milions més que el 2020 en uns

pressupostos que contemplan destinen més de 14.000 milions d'euros a sanitat, polítiques socials i educació.

Des del punt de vista legislatiu 2020 acaba amb prop de 20 Decrets-Lleis aprovats pel Consell i ratificats per les Corts, la majoria d'ells dirigits a reconduir la situació sanitària, les prestacions socials, manteniment de l'economia valenciana i garantir el dret a l'educació.

Igualment, la gestió del Consell i del grups parlamentaris del Botànic no ha parat. Entre altres iniciatives i Propostes No de Llei, hem vist la presentació i inici de tramitació de lleis tan importants com:

- Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat per a l'exercici 2021
- Projecte de Llei de protecció i promoció del Palmerar d'Elx
- Proposició de Llei per a la prevenció de residus, transició ecològica i foment de l'economia circular a la Comunitat Valenciana
- Projecte de Llei reguladora del Fons de Cooperació Municipal dels municipis i entitats locals menors de la Comunitat Valenciana
- Proposició de Llei electoral valenciana
- Projecte de Llei, de la Generalitat, de la Sindicatura de Greuges de la Comunitat Valenciana
- Projecte de Llei d'informació geogràfica i de l'Institut Cartogràfic Valencià
- Projecte de Llei, de la Generalitat, de la funció pública valenciana

Un treball que també ha tingut la seua correspondència al Congrés i al Senat, on els nostres representants han mantingut una visibilitat positiva i constructiva tant en la tramitació dels Pressupostos Generals de l'Estat, com en el Decret de Fons Europeus de Reconstrucció "New Generation". Mostra d'esta activitat ha sigut tot el conjunt d'esmenes als pressupostos presentades per Carles Mulet al Senat, que si bé no han sigut aprovades han donat visibilitat i han recollit la veu de partits, col·lectius i territoris que només a través de nosaltres poden tindre espai polític i, de pas, també serveix per eixamplar el camp de les aliances polítiques.

Però l'activitat política a Madrid també passa per seguir exigint el compliment de l'acord d'investidura i, molt especialment, la solució de l'injust i inconstitucional infrafinançament que pateix el nostre territori i que el Govern d'Espanya està incomplint en contra de l'acord que es va firmar.

Igualment, s'han iniciat tota una sèrie de reunions telemàtiques amb diferents àrees i càrrecs del Consell a través de la FVMP. Ahí han pogut participar tant Mónica com Mireia com les Secretàries Autonòmiques Paula Tuzón o Isaura Navarro, entre altres càrrecs de la coalició.

En el plànol polític, la pandèmia ens ha situat en un moment de restricció de la mobilitat i comunicació personal, on les relacions amb col·lectius i associacions es fa un poc complicada, però que amb les noves tecnologies i sistemes de comunicació col·lectiva comencem a superar.

L'activitat política de partit, d'acord al que vàrem proposar de continuar fent reunions periòdiques de les supracomarcals i col·lectius locals, han continuat fent-se i desenvolupant-se al llarg d'estos mesos, on han pogut participar en alguna d'elles els portaveus. Igualment s'ha participat al Consell Nacional de Joves amb Iniciativa el darrer 23 de gener.

En algunes d'estes reunions s'ha tingut ocasió de reflexionar sobre les preocupants tendències involucionistes a què assistim en l'àmbit dels drets i llibertats públiques, No solament per l'aparició de fenòmens obertament feixistes o antidemocràtics, com el que vam viure en directe amb l'assalt al Capitoli dels Estats Units o també en casa nostra, sinó també per la consolidació d'allò que alguns teòrics denominen "democràcies totalitàries" com les de Polònia, Hongria, Brasil...

La democràcia, els drets i les llibertats democràtiques, no són estàtiques ni eternes. Els drets i les llibertats de què gaudim no han caigut del cel. Són la conseqüència de lluites històriques i de sacrificis personals i col·lectius. Per això cal cuidar-los i seguir treballant per augmentar-los, però sense perdre mai la consciència que hi ha forces poderoses que sempre voldran tornar arrere per mantindre els seus privilegis i els seus estats de poder.

Iniciativa és un partit jove, un partit que va nàixer com a conseqüència de l'onada de renovació de l'esquerra que s'incardinava dins del marc de la defensa de la llibertat, la igualtat d'oportunitats, els drets socials i la necessitat d'apostar per una economia sostenible en el marc d'una forta aposta ambientalista. Estos eixos ens ajuden a interpretar la societat en què vivim i a partir d'ells intentem donar solucions que atenguen les necessitats de les persones.

La resposta enfront de l'actual crisi no seria igual sense el Govern del Botànic. I el Govern del Botànic no hauria donat estes respostes sense Compromís. I Compromís tampoc ho hauria fet sense Iniciativa.

Per això des d'Iniciativa hem de saber gestionar els nous temps i les noves formes de relacionar-nos i organitzar-nos, consolidant l'estructura organitzativa i els objectius

tant polítics com organitzatius d'este període. Hem de reforçar-nos, hem de repensar-nos, hem, de cohesionar-nos.

I també hem de reforçar Compromís, tant orgànicament com políticament. Hem d'apostar per un reforçament de la coalició que la convertisca en un instrument útil i àgil al servei del poble valencià, alhora que potenciem els lideratges que tenim, tant a nivell autonòmic com comarcal o local. Són els valedors d'estar on estem i les cares visibles de la il·lusió de milers i milers de valencians.

Tenim un període de més de dos anys sense convocatòries ordinàries d'eleccions, temps suficient per impulsar este projecte i dotar-lo del cos que requereix una organització de govern.

Proposem un reforçament, una renovació i una actualització política i organitzativa del partit per fixar els objectius, les tasques, els mitjans (humans, tècnics i materials) i el funcionament regular de tots els òrgans del partit.

I també treballarem per recuperar la cooperativa política, la pluralitat, l'organicitat, el funcionament regular dels òrgans. Compromís ha de reforçar-se i Iniciativa ha de ser impulsora d'este reforçament, com en el seu dia va ser essencial per a la seua fundació i, posteriorment, per a la seua consolidació. Ara, també, des d'una Iniciativa renovada i reforçada hem de possibilitar que Compromís siga una eina útil, àgil i efectiva al servei de totes les persones que viuen al nostre país. Tenim les idees, tenim la gent, tenim la força de la militància, de la nostra història i dels lideratges polítics i socials.

Eixirem d'esta crisi, i ho farem reforçats i reforçades. Amb vitalitat, amb coratge, amb la valentia necessària per enfrontar els nous temps que tenim per davant.